

være vanffelig at faae det Punkt ændret, som den ærede sidste Taler nu berorte, og naar Loven kommer her til ny Behandling, uden at der er gjort Forandring deri i Landsthinget, hvad jeg isærligt haaber vil skee, vil det være meget let at rette paa denne Ulempe. Hvis vi ikke vare komne til den Bestemmelse, ikke at ville fremkomme med særlige Ændringsforslag til tredie Behandling, havde der ganske vist ogsaa fra mig forelagt et Ændringsforslag i denne Retning, som var gaaet ud paa, at der af den Forheldspart, som indbetales til Statskassen for enhver Gaard, der sælges, skulde tilbageholdes en Tiendebedel til Fordeel for den tiende Familie, der ved det frie Salg bliver sat ud af Besiddelsen eller Brugten af det, deres Familie hidtil har anset som sit Heim. Det forekommer mig, at en Bestemmelse i denne Retning ligger meget nær, og den vil desuden medføre det overordentlig store Gode, at der deri vil ligge en bestemt Udtalelse, som gaaer i modsat Retning af den forskjellige Gange opbyggende urigtige Anskuelse og Fortolkning om Medveiendomsret. Jeg troer, at en sliq Bestemmelse vil være meget hensigtsmæssig, og jeg nærer heller ikke Tvivl om, at det vil være muligt at føre en saadan igjennem her i Thinget, naar Sagen kommer tilbage hertil. Jeg vil ikke haabe, at Mange i Thinget have misforstaaet mine Udtalelser før, da jeg havde Ordet, saaledes, at de indeholdt en Mistillidsyttring til de paagjældende Majoratsbesiddere, der sidde i det høie Landsthing; men jeg har troet det rigtigt at udtale det her, fordi jeg har den Overbeviisning, at der just hos dem er Tilbøielighed til at komme denne Lov imøde med Velvillie, og jeg derfor beklagede, at man ved Afstemningen igaar havde vedtaget en Bestemmelse, der stiller dem overfor dette Spørgsmaal i et afgjort flattere Forhold end de øvrige Forbdrøtter. Forøvrigt ligger det jo lige for, at de væsentlige Hovedpunkter, som vor høitagede Indenrigsminister stadigt har fremhævet, ere de, som det kommer an paa; for mig er det aldeles klart, at det er dem, der gaae fremfor alt Andet. Grunden til, at jeg ikke nævnte dem før, var den, at jeg ikke vilde spille Tiden ved at gjentage, hvad der flere Gange var udtalt. — Der er

fremkommet en Udtalelse fra det ærede Medlem fra Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (M. Sage), hvori han har paapeget de store Ulemper, som Lovens Bestemmelser medføre overfor Prioritetshaverne. Jeg skal med Hensyn hertil tillade mig at gjøre opmærksom paa, at den berorte Bestemmelse i Loven ganske vist er til Ulempe for Prioritetshaverne, men langt mere til Ulempe for Godseierne; det er en af de Bestemmelser, der ville faalde allerhaardest paa Godseierne. Hvor Prioriteterne ikke ere saaledes bestaaende, at de ere uopsigelige, ere alle de Bestemmelser, der staae i Loven, fuldkommen unyttige for Godseieren; thi det ligger nær for Gaanden, at en Prioritetshaver, der har sine Prioriteter staaende i Godser, vil, naar de ikke ere uopsigelige, opsigte dem isølge den Ret, han har, for at komme ud af alle de Ubegageligheder, som de smaa Summer føre med sig, og da ere alle disse Bestemmelser, der staae i de paagjældende Paragrapher i Loven, unyttige for Godseieren. Det er aabenbart, at Godseieren ved Opsigelse af Hovedsummen i de paagjældende Eiendomme vil blive stillet meget flattere end den paagjældende Prioritetshaver.

Udtalelsen: Idet jeg finder mig foranlediget til at udtale et Par Ord i denne Sag, skal jeg søge at fatte mig kort, men skal tillige bede det høie Thing om at være staansomt, hvis det, jeg har at sige, ikke skulde komme saa correct frem, som det kunde være ønskeligt. Der staaer i Lovforslagets Overkrift: „om Fæstegodsets Overgang til Selveiendom“; men jeg kan ikke forstaae Andet, end at, naar man nævner „Fæstegods“, mener man haade Gaarde og Huse tilfammen. Jeg

Rettelser.

- Sp. 2835, Lin. 3—5 f. o.: „de to af dem have „udmærket duelig“, og de øvrige“. læs: „den ene af dem har „udmærket duelig“, og saagodtsom alle de øvrige“.
- 2922, Lin. 23 f. o.: „tager man i Betragtning“, læs: „jeg beder Dem tage i Betragtning“.
- 2922, Lin. 3—4 f. n.: „Kjærlighed og Disciplin“, læs: „Kjærligheds Disciplin“.
- 2924, Lin. 7 8 f. n.: „hedder, at han først skal advares og dernæst tilrettevises“, læs: „hedder — efter at det er sagt, at han først skal advares og dernæst tilrettevises —“.